

A. P. Melnikov.

Aleksei Pauli p. Melnikov sündis 22. märtsil (ukj.) 1867 Moskvas vene kirjaniku P. I. Melnikovi (Andrei Petšerski) noorema pojana; õppis Moskva II klassikalises gümnaasiumis ja Nižni-Novgorodi Aleksandri Instituudis, mille lõpetamise järel siirdus Peterburi ülikooli õppima õigusteadust. Lõpetanud selle kursuse 1891. a. I järgu diplomiga, nimetati ta kohtuameti kandidaadiks Peterburi ringkonnakohtu juurde, kus ta töötas vaheldumisi kõigis kohtu osakondades ja mitmes kohtu-uurimisjaoskonnas kuni 1894. a. suveni, mispeale ta määrati kohtu-uurijaks Tukumi kreisi Kuramaale. 1899. a. kevadel viidi ta üle Eestimaale Rakvere-Paide 4. jaoskonna rahukohtunikuks; 1904. aasta kevadel määrati ta Pihkva ringkonnakohtu liikmeks ja hiljemini — kohtu abiesimeheks, milliseid kohustusi ta täitis kuni 1917. aasta revolutsioonini.

Kauaaegse kohtutegelaseks tutvus A. Melnikov põhjalikult kohtupraktikaga ja vastavate nõuetega kriminalistika alal. Omanud teadmisi ja oskusi jagas ta hiljemini edukalt Tartu Ülikooli õigusteaduskonna üliõpilastele, alates 1921. a. kevadsemestrist, mil ta kutsuti ülikooli juurde lugema kriminaalprotsessi kursust; järgnevail aastail — kuni 1927. a. kevadsemestri lõpuni — luges ta ülikoolis kriminaalõiguse eriosa ja praktilist kursust kriminaalprotsessis.

1927. a. sügisest kuni 1934. a. kevadeni täitis A. Melnikov kriminalistikaõpetaja kohuseid ja luges kursust varanduslikkude süütegude üle. A. Melnikov arendas ning süstematiseeris Tartu Ülikooli juures väga mitmekesise ja raske kriminalistika-aine, kujundades sellest väärtusliku kursuse, mis on hädavajalik juristidele-praktikutele.

Pannes aluse kriminalistikakabinetile Tartu Ülikooli Õigusteaduskonna juures, täiendas A. Melnikov järjest seda asutist ja püüdis tõsta ajakohasele kõrgusele, sisustades seda vajalikkude õppevahenditega, raamatukoguga jne. niivõrt, kui seda võimaldas Tartu Ülikooli majanduslik kandejõud.

A. Melnikov, omades suuri teadmisi, oli ka lektorina silmapaistev ja oskas kuulajale ainet huvitavalt ette kanda.

Oma igapäevase töö kõrval tegeles A. Melnikov veel teaduslike uurimustega ja avaldas varemil aastail mitu venekeelset kirjatööd juristsidantsi puutuvate küsimuste üle*).

Ka belletristika alal oli A. Melnikovil edu: tema sulest on ilmunud teosed („Убийство врача Горянского“, „Клеймо“), milledes on käsitletud kriminalistlikku ainetikku ilukirjanduslikus vormis.

1932. a. suvel käis A. Melnikov matkamas välismaal, kus ta tutvus kriminalistika-instituutidega ja asjaomaste õppemeetoditega; saadud kogemusi rakendas ta õppetöösse ja kavatses edaspidi oma lemmikala täiendada vastavalt ajakohastele nõuetele, kuid tema kavatsused jäid lõpule viimata, sest tõsisekujulise haiguse tõttu, milline vajas rasket operatsiooni, lahkus teeneterikas töömees surma läbi 15. märtsil 1934.

Kadunud jäid leinama abikaasa Maria (sünd. Šagin) ja poeg Vsevolod.

Kolleegid ja õpilased mälestavad A. Melnikovi kui head sõpra ja pedagoogi.

---

1) Таблицы высшихъ и низшихъ мѣръ наказаній, при наличности условий, предусмотрѣнныхъ 134, 135 ст. ул. о наказ. и 828 ст. у. у. с., и безъ таковыхъ условий, за всѣ виды соучастія, для трехъ возрастныхъ группъ. 1913 г. 2) Репрессія суда присяжныхъ засѣдателей. 1916 г. 3) Колебания преступности въ текущемъ столѣтїи. 1917 г. 4) Обь объектахъ и методахъ статистическаго наблюденія надъ преступностью.